

Laulības, kristības, iesvētības

Šā gada 26. jūlijā notika divi laulību dievkalpojumi. Vispirms tika salaulāti mūsu draudzes locekļi Artūrs Čakars un Marika Ciparsone.

Marika un Artūrs Čakari

Pēc tam mūsu Biķeru dievnamā laulību dievkalpojumu noturēja mācītājs Andris Krauliņš, salaulājot savas Vecpiebalgas draudzes locekļus Rūdolfu Balodi un Līgu Jerginu, kuru laulība tika izsludināta viņu pašu draudzē, bet kuri īpašu apstākļu dēļ laulību dievkalpojumu svinēja Rīgā.

Sestdien, 16. augustā, mūsu draudzē tika salaulāti Juris Bardjukovs un Eva Dāvidsone.

Sekojiet Dievam kā viņa mīlie bērni un dzīvojet mīlestībā, kā Kristus jūs mīlējis un mūsu labā Sevi nodevis Dievam par upura dāvanu, par jauku smaržu! (Ef. 5:1-2)

In memoriam

Zenta Andersone
28. 11. 1926.– 07. 09. 2008.

"Saule tev vairs nebūs par gaismu dienā un mēness par spīdekli naktī. Tas Kungs būs tava mūžīgā gaisma un tavs Dievs tavs brīnišķais greznums." (Jes. 60:19)

Uzzījas pa tālr. 67702517,
67537229, 29172798

BIKERU DRAUDZĒ**Dievkalpojumi**

Svētdienās 10:00
Otrdienās 7:00

Katehēzes

Pirmdienās 18:00
Sestdienās 9:00
Sestdienās 10:15 (krievu valodā)

Bībeles stundas

Trešdienās 18:00
Sestdienās 11:15 (krievu valodā)

Mācītājs pieņem apmeklētājus

Pirmdienās 17:00–18:00
Trešdienās 17:00–18:00

2008. gada septembris

Lasītājs jautā**11. maijā tika kristīti un iesvētīti**

Ilze Tropa
Aija Feldmane
Edgars Feldmanis
un kristītas
Signe Evija Feldmane
Agnese Laura Feldmane

**25. maijā
kristīti**

Deivids Djumajevs
Enija Kluša

15. jūnijā kristīta

Austra Madara Nasteviča

**13. jūlijā
tika kristīti un iesvētīti**

Dace Kēlere
Juris Bardjukovs
Eva Dāvidsone
un kristītas
Sintija Bardjukova
Dagnija Bardjukova
Karlīna Hedviga Grāmatniece
Odeta Smiltniece

27. jūlijā kristīta un iesvētīta

Velta Grīnberga
un kristītas
Patrīcija Kaša un
Anna Magdalēna Lastovecka

10. augustā kristīti un iesvētīti

Oskars Lauksteins
Inta Plaude
Iesvētīta Maruta Skadiņa

17. augustā kristīta un iesvētīta

Inta Plaude
un kristīta Marta Gusrrova

31. augustā kristīta

Madara Marta Šuriņa

Ir dzirdēts, ka kādas reliģijas vai konfesijas aizliez dejōšanu. Parasti mēs par to pasmejamies. Bet reizēm patiešām, uzlūkojot dejokošus jauniešus vai TV zvaigznes, skats ir gluži nepiedienīgs. Ko mūsu avizes redakcija domā par dejām un dejōšanu?

Atbildei piedāvājam mazu fragmentu no M. Lutera sprediķa par kāzām Kānā Galilejā. Acīmredzot arī Lutera laikā ir bijušas līdzīgas domas, tāpēc viņš piemin šādu problēmu. BDA redakcija pievienojas Luteram – jebkurā lietā ir svarīgs mērs un tikumība, proti, jebkurā lietā izpaužas cilvēka tikumība vai netikumība, – arī daudz ikdienišķas lietās nekā dejōšana. Tātad –

atbild Mārtiņš Luters.

Jājautā: vai ir grēks kāzās stabulēt un dejot? Mēdz teikt, ka no dejōšanas rodas daudz grēku. Es nezinu, vai jūdi ir dejōjuši; bet, tā kā dejōšana mūsu zemē ir ierasta, tāpat kā viesu ielūgšana, ēšana, dzeršana un līksmošana – es nedomāju, ka to vajadzētu noraidīt; noraidāmas ir tikai pārmērības – tas, kas ir nešķisti un par daudz. Bet tas, ka šādās svīnībās tiek darīti grēki, nav tikai dejōšanas vaina vien; tādi paši grēki tiek darīti arī pie galda un baznīcā; gluži kā nav ēdienu un dzēriena vaina, ja kāds, šīs lietas izmantodams, pārvēršas par cūku. Ja viss notiek tikumīgi, es ļauju, lai kāzās tiek arī dejots. Ticību un mīlestību nevar ne izdejot, ne izsēdēt, ja tu izturies tikumīgi un ievēro mēru gan dejot, gan sēzot pie galda. Mazi bērni dejo un negrēko; dari arī tu tāpat un klūsti kā bērns, tad deja tev nekaitēs. Ja dejōšana pati par sevi būtu grēks, tad arī bērniem nevarētu atļaut dejot.

(*Otrajā svētdienā pēc Atspīdēšanas Jp.2:1-11 // M. Luters. Baznīcas postilla III. R.: LMF, 2004., 485.-486.*)

BIKERU DRAUDZES AVIZE

Nr. 5 (30)

2008. gada septembris

Ar drošu cerību**Zigmārs Ziemanis**

Mēs gribam, brāļi, lai jūs būtu skaidrībā par tiem, kas aizmiguši, un lai jūs nenodotos skumjām kā tie, kam nav cerības. Jo, tāpat kā mēs ticam, ka Jēzus ir nomiris un augšāmcēlies, Dievs arī aizmigušos caur Jēzu vedīs godībā kopā ar Viņu. To mēs jums sakām, balstoties uz mūsu Kunga vārdu: mēs, kas līdz mūsu Kunga atnākšanai paliksim dzīvi, ne ar ko nebūsim priekšā tiem, kas aizmiguši. Pats Kungs nāks no debesīm, kad Dievs to pavēlēs, atskanot ercēngēla balsī un Dieva bazīnei: tad pirmie celsies tie, kas ticībā uz Kristu miruši. Pēc tam mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, kopā ar viņiem tiks aizrauti gaisā padabešos, pretim Tam Kungam. Tā mēs būsim kopā ar To Kungu vienumē: Ieprieciniet cits citu ar šiem vārdiem! (1.Tes. 4:13-18)

Ļaudis visos laikos, pavadot mūžībā savus mīlos tuviniekus un draugus, ir sastapušies ar rūgtajām šķiršanās sāpēm. To mēs labi saredzam Jāņa evaņģēlijā, kur divas māsas, Marta un Marija, ir zaudējušas savu mīlo brāli Lācaru. Viņas ir iepazinušas dziļas sāpes un skumjas un sēro par piedzīvoto zaudējumu. Kur lai meklē cerību? Kā lai nāvē atrod dzīvību? Šādi jautājumi sākumā šķiet nelogiski un nesaprotami, jo vai gan kas tāds vispār ir iespējams?

Bet apustulis Pāvils saka: „Mēs gribam, brāļi, lai jūs būtu skaidrībā par tiem, kas aizmiguši, un lai jūs nenodotos skumjām kā tie, kam nav cerības.” Apustulis šeit skaidri norāda, ka pasaule ir divējādi laudis, – vieni ir tie, kuri nāves un zaudējumu priekšā dzīvo ar cerību, bet otrs – bez cerības. Viņš turpina: „Jo tāpat, kā mēs ticam, ka Jēzus ir nomiris un augšāmcēlies, Dievs arī aizmigušos caur Jēzu vedīs godībā kopā ar Viņu.”

Dievs pasaules vēsturē ir teicis Savu vārdu. To Viņš ir darījis Savā Dēlā Jēzu Kristū – pasaules Pestītājā, atbrīvotājā no grēka un nāves varas. Viņš nāca, lai atņemtu nāves varu un celtu gaismā dzīvību un neiznīcību. Un apustulis mums pasaka vēl kādu ļoti būtisku un nozīmīgu lietu: ka Dievs vedīs godībā kopā ar Jēzu, proti – bez Jēzus mēs nevaram iemantot godību jeb mūžīgo dzīvi, jo tikai Viņā nāves spēks ir satiekts un uzvarēts.

Kāds mūsdienu teologs ir sacījis tā: „Daudzi jautā par dzīvi pēc nāves. Bet mans jautājums ir: vai tev ir dzīve pirms nāves?” Par kādu dzīvi pirms nāves ir runa? Šeit ir runa par tādu dzīvi, kurā ir atjaunotas attiecības ar Dievu caur Viņu Dēlu Jēzu Kristu. Tikai tad, kad cilvēkam ir atjaunotas attiecības ar Dievu, mēs ar prieku un drošību varam runāt par dzīvi pēc nāves, saņemt cerību Kristū un līdz ar to piepulgēties tai ļaužu daļai, kas dzīvo ar cerību.

mūsu nāvi. Es jums atgādinu šo svarīgo notikumu tāpēc, lai katru reizi, atnācot pie savu mīlo atdusas vietas un uzlūkojot krustu, jūs atcerētos, ka tas ir ne vien sāpju un skumju simbols, bet daudz vairāk – prieka, cerības un uzvaras simbols, jo tieši krustā Dieva Dēls ir uzvarējis nāvi. Tas ir brīnums un noslēpums. Mums nav jāmin, kā tas ir varējis notikt, bet ir svarīgi apzināties, ka tas ir noticis – Kristū grēks un nāve ir uzvarēti.

Tomēr aizvien ir jāpatur prātā apstuļa Pāvila sacītais – ka Dievs aizmigušos, proti, tos, kas miruši, “caur Jēzu vedīs godībā kopā ar Viņu”. Jēzus dienu no dienas nāk un meklē ikvieni cilvēku, lai vestu pie Sevis godībā un mūžīgā dzīvībā. Viņš to šodien dara caur Savu Baznīcu, caur tiem ļaudīm, kuriem ir cerība. Ticīgajiem nav jāsamierinās ar zaudējumu un jāpaliek tajā pašā drūmajā vietā, bet viņi ar tīcības acīm raugās tālāk un dzīļāk. Lai gan viņi redz savu mīlo aizgājēju mirušu, tomēr Kristus nāves dēļ viņi spēj ieraudzīt dzīvību. Kristus ir dzīvības Kungs – bez Viņa, kā to atklāj Raksti, nav ne cerības, ne dzīvības. Tā arī Jāņa evaņģēlijā mirušā Lācara māsa Marta raugās uz brāla nāvi tīcības acīm un saka: „Viņš augšāmcelsies pastarā dienā!” Bet pestītājs Kristus, apliecinādams savu varu pār nāvi, saka: „Es esmu augšāmcelsāns un dzīvība; kas Man tīcības, dzīvos, arī ja tas mirs, un ikviens, kas dzīvo un tīcības, nemirs nemūžam!” Un, apstiprinādams Savus vārdus ar īpašu zīmi, Kristus tai pašā brīdī augšāmcēla Lācaru.

Arī kristīgā Baznīca, tīcīgie laudis, apliecinā augšāmcelsāns cerību, ka, tāpat kā viņu Kungs ir cietis, miris un augšāmcēlies, pasludinādams Savu uzvaru pār nāvi, tā arī viņi reiz tiks augšāmcelti mūžīgai dzīvībai kopā ar Viņu.

Dievs ikvienam no mums dod žēlastības laiku un Savu žēlastības vārdu par dzīvību, kuru mūsu dēļ ir izcīnījis Jēzus Kristus. Šis žēlastības laiks ir dāvana, kas ar pateicību jālieto, savu tīcību stiprinot ar labo vēsti par Kristu. Šī vēsts ir vispārēja – tā attiecas uz visiem, un tā ir arī ļoti personiska – tā uzrunā ikvienu cilvēku, katru no mums, jo mēs visi Dievam esam dārgi – Viņam sāp, ja cilvēki sevi pazudina savos grēkos. Tāpēc arvien skan Viņa Baznīcas aicinājums atgriezties no vecās dzīves, kurai nāves priekšā nav cerības, pie Dieva – cerībā un mūžīgā dzīvībā Kristū.

Āmen.

(Spredīkis teikts Ulbrokas Meža kapos 2008. gada 7. septembrī.)

Padome ziņo

Par līgumu ar LELB Virsvaldi

Aigars Lūsis

Citīgākie mūsu draudzes pilnsapulces apmeklētāji jau zina par Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas [turpmāk – LELB] 23. Sinodes (2007. gada 6. jūnija) lēmumiem, kas saistās ar Garīdznieku atalgojuma un sociālās nodrošināšanas sistēmas projektu. Kaut arī Sinodē izskanēja daudz iebildumu, tostarp arī no mūsu draudzes sinodākiem, kas balsoja pret, tomēr ar balsu vairākumā šis projekts tika atbalsts. Par sistēmas stūrakmeņiem, kuri tiešā veidā skar ikvienu draudzi, uzskatāmi šādi punkti:

1) mācītāji no darba katrā atsevišķā draudzē pāriet darbā LELB Virsvaldē, kura apņemas veikt darba algas un sociālā nodrošinājuma izmaksas;

2) lai nodrošinātu 1.punkta izpildi, visas LELB draudzes atdod LELB bezatlīdzības kārtībā 30% no saviem īpašumiem. Lai to īstenotu, katrai draudzei jāslēdz līgums ar LELB.

Šī līguma slēgšanas process bija ilgs (vairāk nekā gadu), nervozs un pilns ar jaušiem vai nejausiem pārpratumiem. Gala rezultātā esam ieguvuši šāda satura dokumentu (sk. tekstu blakus slejā).

Informācijai ir nepieciešami divi paskaidrojumi. Pirmkārt, draudzes padome ar Virsvaldes pārstāvjiem ir vienojusies, ka Līguma 1. punkts ietver sevī Sinodes noteiktos 30% īpašuma, un, otrkārt, no Līguma projekta ir izslēgti punkti, kas paredzēja to, ka mācītājam ir jāmaina darba devējs, proti, jālauž darba līgums ar mūsu draudzi un jāslēdz darba attiecības ar LELB.

Atliek vien cerēt, ka mūsu un citu draudžu ziedotā nauda (īpašumi) nesīs cerētos augļus.^{EDĀ}

Finanšu pārskati

2008.gada	aprīlis	maijs	jūnijš	jūlijš
Ieņēmumi				
Ziedojuji no kolektēm	1 137,21	1 133,30	1 294,21	1 602,36
Draudzes nodoklis	103,04	85,00	159,60	99,70
Mērķa ziedojuji diakonijai	178,70	140,28	156,43	136,02
Literatūras realizācija	250,00			
Samaksas par ūdens patēriņu	9,21	18,96		
Īpašumu īre	10 090,99 ^a		61,62	
Hansabankas procenti	657,41 ^b	9,16	6,96	6,57
Kopā	12 426,56	1 386,70	1 843,82	1 844,65
Izdevumi				
Saimnieciskie izdevumi	166,04	811,30	256,37	134,77
Draudzes darbiniek (6) algas	1 214,10	1 214,10	1 144,90	1 104,90
Ienākumi nod. (par darbiniekiem)	314,04	314,04	290,98	
Sociālais nod. (par darbiniekiem)	545,98	545,98	512,44	
Elektroenerģija	109,24	79,25	80,51	
Tālrunis	45,38	1,85	15,49	
Literatūras iegāde			223,30	
Ziedojuji Luterisma mantojuma fondam				700,00 ^c
Ziedojuji LELB (10% no saimn. darbības)	855,17			
PVN atmaksa	1 539,30			
Draudzes nama projektēšana	2 950,00	60215,40	2 855,60	
Rīgas ūdens	28,43			14,78
Gīmeņu salidojuma atbalstam				1 000,00
Hansabankas pakalpojumi	9,60	8,60	8,20	7,80
Pabalsti (diakonija)	308,00	120,00		50,00
Medikamentu iegāde (diakonija)	73,62	45,11	61,34	32,82
Ziedi, dāvinājumi (diakonija)	15,71	31,10	160,51	3,80
Kopā	5 780,14	11 781,20	5 609,64	3 048,87

Rīga, 2008.gada 1.maijs

Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca

(reģistrēta I.R Tieslietu ministrijā 1991. gada 25. februārī ar Reģ. Nr. 90000159994), turpmāk tekstā saukta LELB, tās Virsvaldes sekretāra Arta Eglīša personā, kurš rīkojas uz 2007.gada 20. jūnijā Virsvaldes sēdē Nr.1 pieņemtā lēmuma 4.1.punkta pamata, no vienās puves un

Bikeru evaņģēliski luteriskā draudze

(reģ. Nr. 9000028170), turpmāk tekstā saukta Draudze, tās priekšnieka Ivo Ozoliņa personā, kurš rīkojas uz draudzes padomes lēmuma pamata, no otras puves, abi kopā saukt par Pušēm, pamatojoties uz LELB 23. Sinodes lēmumiem un apzinoties savu kopību Baznīcā, kopējo uzdevumu Evaņģēļa sludināšanā un nepieciešamību palīdzēt saviem brāļiem un māsām citās mūsu Baznīcas draudzēs bez viltus un maldiem, labas grības vadīt, noslēdza šādu saturu līgumu:

1. Draudze apņemas ziedot LELB kopīgās mācītāju atalgojuma sistēmas Izveidei, sākot ar 2008. gada 1. jūliju 10% no Draudzei piederošās īpašuma Rīgā, Bikeriņu ielā 121, kadastra Nr. 0100 092 2318 ar kopējo platību 22369 m² nomā legūtajiem līdzekļiem.
2. Draudze savus ziedojumus veic līdz 2028. gada 1. jūlijam vai līdz mācītāju atalgojuma sistēmas darbības noslēgumam. 1. punktā minētā Draudzes ieguldījuma apjomu tiek pārskaitis reizi piecas gados rēķinot no 2008. gada 1. jūlija, pušēm savstarpēji vienojoties.
3. Par citemi pastāvīgajiem ziedojumiem draudze un LELB vienosies atsevišķas sarunās.
4. Draudze apņemas pastāvīgi algot savus mācītāju atalgojumus. Atalgojumu apmēru Draudze nosaka patstāvīgi, un tas nedrīkst būt mazāks par Virsvaldes noteikto.
5. LELB apņemas izlietot Draudzes ziedots līdzekļus tikai mācītāju atalgojumam un sociālajam nodrošinājumam vai mīsijas darbam, atbilstoši LELB Sinodes apstiprinātajam budžetam.

LELB	Draudze
Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca M. Plašiela 4, Rīga, LV1050 Reģ. Nr. 90000159994	Bikeru evaņģēliski luteriskā draudze Bikeriņu iela 146, Rīga, LV 1079 Reģ. Nr. 9000028170
A. Eglīšis	I. Ozoliņš
Z.v.	Z.v.
LELB GARĪDZNIEKU ATALGOJUMA UN SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA FONDS AS „Hansabanka” filiale „Centrs”, kods HABA/V22 Konta Nr. LV 03HABA 0551018046246	

Atgādinājums

Atgādinām, ka gadskārtējās draudzes pilngadīgo locekļu iemaksa baznīcas kopējām vajadzībām šogad ir tāda pati kā pagājušod - 4,60. Šī nauda nepalielk draudzē, bet tiek pārskaitīta LELB; ar tās palīdzību tiek nodrošināti visai baznīcai nepieciešamo nozaru darbs (piemēram, mācītāju un draudzes darbinieku teoloģiskā izglītība). Ja tiek ziedots vairāk par noteikto summu, atlikums paliek draudzes vajadzībām.

Kā to var redzēt publicētajās finanšu atskaitēs, mūsu draudze nespēj ar draudzes locekļu ziedojumiem vien nodrošināt savas neatliekamās vajadzības un izdevumus (mūs finansiāli glābji nomas maksas, ko saņemam no mūsu nomniekiem). Tam tomēr nevarētu būt īsti objektīvs pamats – mūsu draudzes locekļu skaits un materiālās iespējas šķiet lielākas (esam taču vidēji liela pilsētas draudze, kurā daudz strādājošo). Tuvākajos gados lielus finanšu līdzekļus prasīs jaunā draudzes nama celtniecība, dievnama remonts un vecā draudzes nama rekonstrukcija, tāpēc aicinām katru draudzes locekli izvērtēt savas iespējas un vēlēšanos materiāli atbalstīt draudzes vajadzībās.

Draudzes dzīve

skaidrāks redzējums par to, kā tam jānotiek. Vēl ir jautājums par lūgšanu pirms šēsanās, ja tā notiek ārpus mājas. Tad visbiežāk netiek lūgts, taču, domāju, arī tad tas būtu svarīgi – tādējādi lūgšana var būt arī savas ticības, kristības apliecinājums.

Treškārt, ļoti liels ieguvums bija nodarbības bērniem. Tam bija arī tūlītēji rezultāti – pēc nometnes tieši mans dēls Valters bija tas, kas teica, ka jāiet uz baznīcu.

Ceturtkārt, es sapazinos ar draudzes laudīm. Pēc dabas esmu diezgan noslēgta, un, lai arī jau gandrīz piecus gadus esmu draudzes locekle, taču, ejot tikai uz svētdienu dievkalpojumiem, ciešķas attiecības neveidojās. Nometnes laikā man radās sirsniņas attiecības ar vairākiem draudzes cilvēkiem.

Par sevi varu teikt, ka nometnē esmu guvusi ļoti daudz, tāpēc ar bažām klausos sarunas par to, ka nākamgad nometne varbūt nemaz netiks rīkota. Man šķiet, ka tā ir ļoti vajadzīga.

Daina Silīna. Man pats svarīgākais nometnē ir sadraudzība. Mācības lietas man jau ir klūvušas par ikdienu, katra nedēļu eju uz Bībeles stundām. Tagad – nometnes iespaidā – īpaši pārlasus un pārdomāju 119. psalmu. Taču būtiska ir tieši sadraudzība ar brāļiem un māsām. Īpaša draudzība mums veidojas svētdienas skolotāju starpā, kur valda labvēlība, savstarpējs atbalsts; mēs cenšamies labāk saprast, kā mācīt mūsu bērnus, un arī paši tādējādi stiprināmies tīcībā. Nozīmīgi ir arī

tas, ka nometnē varam viņus labāk iepazīt. cilvēkam – apsēsties, aprunāties. Sadzīvē iepazīt kristiešus, būt kopā – tā ir laba iespēja izjust atšķirību no tā, kā pret mums ikdienu izturas citi cilvēki. Pasaulē cilvēki dusmo, ārdās, ienīst, bet kristieši ir jaukāki, daudz mierīgāki, vairāk domā par to, kā mīli izturēties pret saviem brāļiem un māsām. Jēzus mūs māca mīlēt vienam otru – kristieši par to domā arī ikdienu. Tā vismaz vajadzētu būt, un nometnē varēja just šo mīlestību, kas mūs ir no Gara ielikta, – kad mīlestība izpaužas it kā pati no sevis, nepiespiesti.

Nozīmīgās man bija arī kopējās rīta un vakara lūgšanas. Pēc nometnes jutus tīcībā stiprināta, garā pacelta – tie, ar kuriem kopā lūdzu Dievu, ir man tuvi cilvēki.^{EDĀ}

Indra Petjukēviča. Lielākais ieguvums man bija tas, ka varēju nometnē dzīvot kopā ar cītiem draudzēs locekļiem. Mēs būsim kopā Debesu Valstībā, tāpēc ir svarīgi vienam otru iepazīt, jau tagad mācīties dzīvot kopā ar cītiem kristiešiem. Kopība ar kristiešiem ļoti būtiski atšķiras no saskarsmes ar cītiem cilvēkiem.

Laiks, ko mēs kopā pavadām baznīcā, ir pārāk īss, lai varētu tuvāk viens otru iepazīt. Ja nākam tikai uz dievkalpojumiem, laiks aizrit citām lietām – ir jājaukās spredīkis, jāpārdomā savi grēki, jādomā par Dievu, un pavasam maz laika varam veltīt otram

Bikeru lasītāju klubs aicina lasīt Dītriha Bonhēfera grāmatu "Sekošana Kristum". Grāmatas apspriešana notiks novembrī – kādā no Bībeles stundām.

Nedēļa kopībā

Jūlijā pēdējā nedēļā notika mūsu draudzes ikgadēja vasaras nometne jeb ģimeņu salidojums. Šāgada tēma bija – bauši. Nometnē bauši tika iztirzāti daudz dzīlāk un plašāk nekā katehēzes nodarbības jeb iesvētes mācībās. Tādēļ, lai arī klausoties divas lekcijas dienā, pieaugušo grupā paguvām pārdomāt tikai pirmos trīs baušus, tā ka daudz vērtīga uzzināja arī tie, kuriem vēl labā atmiņā ir katehēzē dzirdētais.

Drīz pēc nometnes aptaujāju tās dalībniekus par vērtīgākajiem ieguvumiem – tas lai ir kā jauku atgādinājums par kopā pavadīto laiku un ziņojums (pamudinājums!) tiem, kam nebija iespējas būt klāt.

Aldis Grunde. Nometnē laikam brīnišķīga iespēja laiku pavadīt kopā, vislabākais ir tas, ka par visu tiek gādāts. Ir Ceļojumos vai kopīgās atpūtas nereti ir tā, ka pilnīgs miers, nekas netraucē klausīties ir daudz kas apkārt jāskatās, un tad bēriem mazāk velta laiku. Nometnē ir laiks gan cilvēku šo labo izdevību izmanto. Tā ir lieliska iespēja pieaugt draudzes locekļu sadraudzībai un noklausīties 11 Bībeles stundas. Kur vēl tik koncentrētā veidā var iegūt informāciju, uzdot jautājumus un saņemt atbildes?

Sandra Grunde. Jā, nometnē esam atbrīvoti no ikdienas rūpēm un nekas netraucē klausīties Dieva Vārdū. Man vēl svarīgi šķiet tas, ka ar nometnē ierasto dienas kārtību tiekam radināti pie noteikta dzīves ritma. No rīta – svētrīdis, vakarā – bez mūsu bēriem. Ja bēri ir lielāki, noteikti svētrīdis, pirms ēšanas – īsa lūgšana; pateicības un lūgšanas vārdi pirms un pēc nodarbībām. Tas ir vērtīgi, jo pierodi un pēc tam arī mājās to liec lieč. Bieži ir tā, ka lielajiem, īpaši – pulcēšanās ap Dieva Vārdu, kas mijās ar labu atpūtu, turklāt mums bija kāda cita iemesla dēļ. Nometnes dienas

ritums var iedrošināt to turpināt arī savās mājās, ģimenē; tas māca dzīvot ikdiņā tā, kā to vajadzētu.

Aldis. Domājot par tiem, kas uz nometni nebrauc, manuprāt, lielāka iniciatīva būtu jāuzņemas mācītajam Aleksandram Bitem. Viņš varētu aktīvāk aicināt jaunos draudzes locekļus, un ir taču arī tādi, kas jau vairākus gadus ir draudzē, tomēr nometnē nepiedalās. Varbūt kādam šķiet, ka vajadzētu labākus sadzīves apstākļus, varbūt ir īpašas prasības vai vajadzības, kuras viņš kautrējas atklāt. Tomēr par to droši vajadzētu runāt; tas nāktu tikai par labu, ja vairāk cilvēku, īpaši ģimeņu, brauktu uz nometni, jo tā mums tiešām ir

Man personīgi šī nometne atšķirās ar to, ka bija iespēja dzīvot kopā ar Vilni un Katrīnu Laksēvičiem no Nurmes draudzes. Mēs turējāmies kopā visu nometnes laiku, un mums bija iespēja dalīties pārdomās gan par mūsu, gan par viņu draudzes dzīvi. Tas ir svarīgi – iepazīt un iemīlēt citus cilvēkus, kurus līdz šim esam mazāk pazinuši. Mūsu mācītājs Aleksandrs Bite bieži ir uzsvēris, ka mūžībā mēs visi būsim kopā un mums jau šeit vajag citam citu iemīlēt. Vilnis un Katrīna ir ļoti ir iejūtīgi cilvēki, un mēs ļoti labi sapratāmies.

Domājot par Bībeles stundām, man ļoti svarīgi šķita vairāki atgādinājumi. Lekcijās par 1. bausli mācītājs uzsvēra, ka tikai caur Jēzus teiktajiem vārdiem mēs varam ieraudzīt Viņu un Viņa Tēvu.

Ļoti noietnis bija stāstījums par Tā Kunga vārdu Jahve – ES ESMU, kas sevī ietver gan pagātnes, gan tagadnes, gan nākotnes formas. Tā bija sarežģīta, bet spēcīga, Dieva vārdu atklājoša lekcija. Tas šķita nedzirdēti un ļoti vērtīgi.

Un par sludināšanu – vienmēr ir jājatceras, ka centrālā ir Evaņģēlija vēsts, nevis mūsu personiskā pieredze. Ne visi cilvēki tiek dziedināti, ne visi pieredz brīnumus vai atklāsmes, jo pie katra Dievs var rīkoties citādi, – tāpēc ir jābūt uzmanīgiem ar savas pieredzes sludināšanu.

Vēl man palicis prātā teiktais, ka mums nav jāliek "spilventiņi" zem citu cilvēku grēkiem; nevajag baidīties, ja cilvēki dusmojas, dzirdot mūsu sludināto vēsti, kas sākumā, iespējams, būs bauslība. Saņēmu arī svarīgu atbildi uz savu jautājumu par pateicību Dievam. Es jautāju, vai mums vajadzētu vairāk un vairāk pateikties Dievam par tām labajām lietām, ko Viņš viszēligi dāvā ik dienas. Mācītājs sacīja, varbūt pietiek arī tu pateicību, bet – lai tā ir no sirds, lai neiznāk tā, ka pierunājam pilnu pasauli, bet pateicības sirdī nav.

Anda Nodieva. Es nometnē biju pirmo gadu, un ieguvumu ir ļoti daudz. Pirmkārt, Bībeles stundās es vairāk sāku izprast Dieva Vārdu. Līdz šim es lielākoties lasīju par kristību, mazāk – pašu Bībeli, taču pēc nometnes sapratu, ka vairāk ir jālasa Bībele. Grāmatas par kristību ir vienkāršāk lasāmas, Bībele reizēm ir grūti izprotama, taču nometnē lekciju laikā saņemtais skaidrojums mani ir iedrošinājis, un tagad Bībeli lasu biežāk. Es pat tik ļoti aizrāvos, ka pirmajā trešdienā pēc nometnes atbraucu uz Bībeles stundu baznīcā, taču uzzināju, ka Bībeles stundas atsāksies tikai septembrī.

Otrkārt, kristīgās dzīves rituāli. Es nāku no nekristīgās vides, un man bija svarīgi ieraudzīt dienas ritumu, to sākot un beidzot ar lūgšanu, lūdzot pirms ēšanas. Tagad es zinu, kā tas ir darāms, un mēs varam lūgt arī savās mājās. Mums ir bijušas kopējas vakara lūgšanas, taču tagad man ir

bija liela svētība gan mazajiem, gan lielajiem, īpaši – pulcēšanās ap Dieva Vārdu, kas mijās ar labu atpūtu, turklāt mums bija dāvāti brīnišķīgi laika apstākļi.

Sandra Sprice. Nometnē pavadītais laiks bija liela svētība gan mazajiem, gan lielajiem, īpaši – pulcēšanās ap Dieva Vārdu, kas mijās ar labu atpūtu, turklāt mums bija kāda cita iemesla dēļ. Nometnes dienas

Intervija

Sniedziet Tam Kungam savu roku un nāciet Viņa svētā vietā (2.Lku. 30:8)

Katrū reizi, kad atmākam uz baznīcu, tā ir tīra un saposta. Kāds par to ir gādājis – slaucījis, mazgājis, sarūpējis ziedus, rotājis altāri –, lai dievkalpojums varētu notikt svētā glītumā.

Iepazīsiemies – Baiba Čunčiņa! Nu jau pieko gadu viņa ir mūsu dievnamā kārtotāja.

Aija Krūmiņa ar mazdēlu Oskaru un Baiba Čunčiņa ar meitu Emīliju

Tu esi viens no tiem cilvēkiem, kuru darbošanās baznīcā notiek ļoti praktiskā un redzamā veidā. Tu uzkop baznīcu, kārti altāri un ziedus. Kā tas notika, ka tieši tu esi tas cilvēks, kas baznīcā kalpo šādā veidā?

Tas notika tā. Manai meitiņai bija apmēram pusotrs gads, un man bija jāatsāk strādāt. Bērnudārza vieta meitiņai vēl nebija piešķirta, bet mani ienākumi tobrīd bija 30 lati mēnesī, un es nezināju, ko man darīt.

Atnācu uz baznīcu un savai draudzenei Aijai stāstīju, ka nezinu, ko iesākt – nevaru taču iet uz darbu ar bērnu, jo man nav kur viņu atstāt. Es lūdzu Dievu, un tieši pēc tā dievkalpojuma pie manis pienāca mūsu ērgelniece Elita Bite un vaicāja, vai es nebūtu ar mieru nākt un uzkopt baznīcu. Tobrīd es vienkārši staroju, man bija vienalga, kādi ir nosacījumi, jo es sapratu, ka tas ir darbs, kuru varu veikt kopā ar meitiņu. Tas bija kā brīnumis! Tas ir kaut kas tāds, kā saka mūsu mācītājs, kas ar logiku

viensi saka, ka bīkerieši ir draudzīgi, bet vēl pirms diviem gadiem es gribēju teikt, nu nav, mīlie, tā, kā jums šķiet. Jūs esat ar sevi apraduši, saraduši, viens otru zināt. Ar to draudzes kodolu viss ir kārtībā, cilvēki savstarpēji ir draudzīgi, izpalīdzīgi. Bet vai

nav izskaidrojams.

Sākumā šo darbu jutu kā pienākumu. Tagad es to izjūtu kā kalpošanu. Visvairāk baidījos no tā, ka man vajadzēs arī altāri kārtot. Pirmajā brīdī, kad Elīta man teica, ka vajadzēs arī altāri pušķot, tad domāju – vai gan es to drīkstu? Tas šķita neiespējami, ka tik grēcīgs cilvēks kā es tagad kārtos altāri, turklāt es par to neko nezinu, man nav ne atbilstošas izglītības, ne florista pieredzes. Elīta tobrīd mani iedrošināja, un Dievs palīdzēja, ierādīja man šo darbu. Tolaik es uz baznīcu nācu caur mežu un allaž skatījos – redzi, tur tāds vai citāds kociņš, čiekurs, saknīte, varbūt tas var noderēt, altāri kārtot. Arī tas mani radināja domāt un meklēt piemērotāko, jo man pašā nebija nekādas pieredzes, es to vienkārši darīju, tā, kā jūtu, tā, kā tājā brīdī Dievs man to parāda.

To, ka tev ir īpaša dāvana kārtot ziedus, es novēroju arī Apšuciemā, nometnes laikā. Manuprāt, tur bija tikai smiltis un kārkli, tāpēc ar izbrīnu vēroju, kā tu gatavo pušķi mazajam gavilniekam Valteram, ka no nekā var izveidot kaut ko tik skaistu.

Jā, tur tiešam bija nabadzīgs izejma teriāls, bet Vita teica, ka vajag uztaisīt; tad nu to, kas bija, arī saliku kopā.

Viens no veidiem, kā ļaudis darbojas draudzē, ir piedalīšanās talkās. Vai arī tu tajās piedalies?

Jā, talkas ir nozīmīgas ne tikai ar tajās pāveiktajiem darbiem, bet tās arī vieno cilvēkus. Cik tad daudzi no mums paliek uz sadraudzību pēc svētdienas dievkalpojumiem? Bet talkās ir pārsteidzoša kopība. Ir labi, ka mums rūp mūsu dievnams, lai vide, kurā mēs ienākam, būtu patīkama. Darbi, kas saistīti ar mūsu dievnamu – zāles plāšana, malkas gādāšana, lai mums baznīcā ziemā būtu jauki un patīkami, – tās ir kopīgas rūpes.

Tu jau apmēram piecus gadus esi draudzē un šajā laikā ļoti aktīvi esi iesaistījusies draudzes dzīvē. Vai tev tas ir svarīgi?

Jā, man tas ir svarīgi, taču kādam tas var būt citādi. Mēs nezinām katru cilvēku sirdi, nedz to, kādi tajā brīdī katram ir apstākļi vai darbi, ja viņš, piemēram, nevar piedalīties draudzes talkā. Un arī vēlēšanās – vai tu gribi to darīt? Es to gribu. Arī tad, ja es nebūtu šajā darbā kā amatā, man talkas būtu svarīgas, jo tas nozīmē būt kopā ar savējiem.

Kā tu raksturotu Bīkeru draudzi?

Vieni saka, ka bīkerieši ir draudzīgi, bet vēl pirms diviem gadiem es gribēju teikt, nu nav, mīlie, tā, kā jums šķiet. Jūs esat ar sevi apraduši, saraduši, viens otru zināt. Ar to draudzes kodolu viss ir kārtībā, cilvēki savstarpēji ir draudzīgi, izpalīdzīgi. Bet vai

mēs allaž tādi esam arī pret tiem, kas pirmo reizi ienākuši mūsu baznīcā vai ir mums sveši? Protams, latvietis nav tādi, kas svešam cilvēkam kristu ap kaklu, – kā tad tu svešam cilvēkam uzreiz iesi klāt un teiksi "Labdien!", tomēr es vēl arī nevaru teikt, ka mums ar to draudzīgumu viss ir kārtībā.

Vai Tu domā, ka esam draudzīgi savā starpā, bet neesam pietiekami atvērti jaunpienācējiem un varbūt kādam var šķist, ka draudzes tā sauktais kodols jeb tie, kas jau ilgāku laiku ir draudzē, veido tādu kā noslēgtu loku, kurā ir grūti ieklūt, un tas var atturēt citus tam tuvoties?

Jā, tas tā var būt, un tas bija viens no iemesliem, kāpēc es sāku iet uz talkām, jo arī es gribēju draudzīties. Talkā viens otru vairāk iepazīst un vieglāk pieņem. Man tas bija svarīgi. Redzi, sākumā es arī uz dievkalpojumiem nācu tikai tāpēc, lai būtu cilvēkos. Tobrīd es dzīvoju kopītnē, un kopītnu dzīvē bija tikai vakara stundās. Un tad es domāju, cik labi ir, ka var aiziet uz draudzi, tur arī mans mazais bērns ir citā vidē un arī man pašai ir kur iziet. Ir dzirdēti pārmetumi, ka bērni runā, trokšņo vai dažnedažādi uzvedas baznīcā, bet es ļoti vēlējos, lai arī mans bērns būtu baznīcā. Tomēr sākotnēji ne tik daudz nācu uz Dieva kalpojumu, kur Dievs man kalpo, cik vairāk – būt kopā ar cilvēkiem.

Ar ko Bīkeru draudze atšķiras no citām draudzēm?

Mana pieredze citās draudzēs nav liela. Kristīta un iesvētīta esmu Pēterupes draudzē, bet toreiz no manas pusēs tā bija formāla rīcība. Es nesapratu, kas ir mūžīgā dzīvība; daudzi par to runāja, bet man tobrīd tas nebija skaidrs. Biju tur uz dažiem dievkalpojumiem, esmu bijusi arī Torņakalna draudzē, taču tās draudzes dzīvēs pieredzes citās luterāņu draudzēs man nav. Esot šajā draudzē, sapratu, ka laikam ir labi, ja es tuvāk kodolam, ja pats darbojies, – tikai tad īsti saproti, kas ir draudzē. Tagad jau mums ir tāda ekskluzīva iespēja par draudzes dzīvi uzziņāt arī no mūsu draudzes avīzes, taču mēs nezinām par daudzēm cilvēkiem, kuri neiesaistās draudzēs dzīvē vai kuri netiek intervēti.

Kristīga cilvēka dzīve nesastāv tikai no lūgšanām un dievkalpojumiem, mēs arī sadzīvē meklējam citu kristiesu sabiedrību. Vai tev ir izveidojušās īpaši tuvas attiecības ar kādu no bīkeriešiem?

Jā, ar Aijiņu, Aiju Krūmiņu, ar kuras gādību esmu šīs draudzes locekle; arī ar Sapu, proti, Līviņu Latvēnas, gluži nemanot mums izveidojušās ļoti labas attiecības, tāpat

(Turpinājums 5. lpp.)

TĀ ĪSA IZSTĀSTĪŠANA, kurā tie mācības gabali jo saprotami ir darīti Dundagas draudzei (1790)

Savās lūgšanās mēs reizēm pieminam mūsu ticības tēvus, ticības turētājus, kas pirms ceļus, ko gājušas iepriekšējās paaudzes – mēs taču esam viju ticības mantinieki. Lūk, piemērs, kā ticības pamatjautājumus mācīja un pārbaudīja 18. gs. otrajā pusē. Šos jautājumus un atbildes mēs katrs varam izmantot arī kā pārbaudes testu, domājot – ko uz šādu jautājumu atbildētu es? Ja zinām atbildes uz šiem jautājumiem, tad katehisma pamatus esam apguvuši.

Par ko tev visvairāk jāgādā?

Par savu nemirstamu dvēseli.

Pie kā tu to jūti, ka tev dvēsele ir?

Pie savām domām, valodas un saprašanas.

Vai tu pats to zini, ka tev par savu dvēseli jāgādā?

Ak, nē! Kā gan es tumšs un samaitāts cilvēciņš to zinātu!

Kur tad Dievs tev to ir licis mācīt?

Iekš Sava svētā vārda.

Kā tā Grāmata tiek saukta, kur tas Dieva Vārds savienots ir?

Tā – Bībele!

Vai Dievs to pats runājis un rakstīt licis?

Jā! To pats Dievs caur izredzētiem vīriem rakstīt licis.

Kā top Bībele dalīta?

Dīvējos gabalos – Vecais un Jaunais Testaments.

Kad tas Vecais Testaments ir rakstīts?

Priekš Kristus piedzimšanas no Mozus un tiem praviešiem.

Kad tad Jaunais Testaments ir rakstīts?

Pēc Kristus debesbraukšanas no tiem priečas mācītājiem un apustuļiem.

Cikkārtīga ir tā mācība iekš abiem?

Dīvkārtīga – tā Bauslība un tas Eviņeliums.

Uz ko visa Bībele no iesākuma līdz pat galam rāda?

Uz To Kungu un Pestītāju Jēzu Kristu: Tas ir visu Dieva vārdu mērķis.

Vai tu visu Bibeli gan vari izmācīties?

Nē, to es nespēju!

Kur tad tas tev īsi rādīts tiek, kā tu vari par savu dvēseli gādāt?

Iekš Katķisma jeb bērnu mācības.

No kurienes tā ir ņemta?

No Bībeles – no Dieva Vārdiem.

Cik ir mācības gabalu?

Seši: pirmais – par Dieva baušiem, otrs – par ticību, trešais – par svēto lūgšanu,

ceturtais – par Svēto Kristību, piektais – par grēku piedošanu, sestais – par Svēto Vakarēdienu.

Kas tos baušļus ir devis?

Pats Dievs.

Kāpēc Viņš tos ir devis?

Mums pēc tiem dzīvot būs, un mums būs mācīties jaunu atstāt un pēc laba dzīties.

Kas ir tas labums, kas mums jādara?

Tā mīlestība pret Dievu un pret tuvāku.

Kā skan pirmais bauslis?

Tev nebūs citus svešus Dievus turēt priekš Manim!

Kas ir tas svešais Dievs?

Tas Satāns, kas pats par šīs pasaules Dievu uzmeties, kā arī dzīvētās lietas, kas nav Dievs un tomēr kā Dievs cienītas top.

Kā skan otrais bauslis?

Tev nebūs Dieva, tava Kunga, Vārdu nepatiesi Valkā!

Kas top ar Dieva Vārdu saprasts?

Pats Dievs, kā Viņš iekš Sava svētā Vārda parādījies, un Viņa svētās prāts.

Kā Dieva Vārds top nepareizi Valkā?

Kad mēs lādam, zvēram un pie visām blēnu lietām Dieva Vārdu pieminam.

Kā mēs Dieva Vārdu pareizi Valkājam?

Kad mēs To visās bēdās piesaucam, pielūdzam un Tam pateicību dodam.

Kā skan trešais bauslis?

Tev būs svētu Dienu svētīt!

Kā tas notiek?

Kad mēs baznīcā ietam, Dieva Vārdu klausām, pātarus skaitām un no laicīgiem darbiem sargājamies.

Kā skan ceturtais bauslis?

Tev būs savu tēvu un māti cienīt, godā turēt, lai tev labi klājās un tu ilgi dzīvo virs zemes!

Kas top caur tēvu un māti saprasts?

Ne vien mūsu vecāki, no kuriem mēs piedzimuši esam, bet arī dzīvētās lietas.

Kā skan piektais bauslis?

Tev nebūs nokaut!

Kā top tas tuvāks nokauts?

1. Ar muti, kad kāds otru lād un viņam jaunu vēl.

2. Ar sirdi, kad kāds savu brāli ienīst un dusmu pret viņu tur.

3. Ar roku, kad viens otru nosit, ar kādu ieroci gribēdams.

Kā skan sestais bauslis?

Tev nebūs laulību pārkāpt!

Kas tas ir?

Kad mēs ar jaunām domām, nekaunīgiem vārdiem un nešķīstības darbiem savu sirdi un dvēseli apgrūtinām.

Kā skan septītais bauslis?

Tev nebūs zag!

Kas tas ir?

Kad kāds cilvēks otram ko paslepen atņem jeb ar viltu un krāpšanu viņam jaunu dara.

Kā skan astotais bauslis?

Tev nebūs nepatiesu liecību dot pret savu tuvāku!

Kas tas ir?

Mums nebūs otru cilvēku apmelot, apgaust [apsūdzēt – Red. piez.] un jaunu bez vainas par viņu runāt.

Kā skan devītais bauslis?

Tev nebūs iekārot sava tuvākā namu!

Kas top ar to namu saprasts?

Ne tās ēkas vien, bet visas lietas, kas viņam pieder.

Kā skan desmitais bauslis?

Tev nebūs iekārot sava tuvāka sievu, kalpu, kalponi, lopu vai ko citu, kas viņam pieder.

Vai iekārošana arī dzīvētās lietas ir?

Jā! Un tāpēc Dievs to aizliezis ir.

Kāda tīcība ir tev?

Tā kristītu jaūžu tīcība.

Ko tā māca?

Ka mums būs Dievu, mūsu Kungu, atzīt un ka mums būs taisni tīcībā, dievbijīgi dzīvot un svētīgi nomirkt.

Kas ir Dievs?

Dievs ir visaugstākā Būšana pār visām lietām, no kā viss labums laicīgi un mūžīgi pie mums atiet.

Cik ir Dievu?

Viens vienīgs Dievs iekš savas Būšanas, bet trīs ir Dieva īpašības: Dievs Tēvs, Dievs Dēls, Dievs Svētais Gars.

Kas ir Dievs Tēvs?

Dievs Tēvs ir mūsu Radītājs, kas ir radījis debesis, zemi un visas radītās lietas.

Kas ir Dievs Dēls?

Dievs Dēls ir mūsu Pestītājs, Dievs Vārdu atzītājs.

Kādi tad visi cilvēki ir?

Tie visi ir jauni un grēcīgi.

Kas tevi no grēkiem pestījis?

Jā, es esmu kristīts.

Dieva Dēls Jēzus Kristus – Tas ir par maniem grēkiem to rūgtu nāvi cietis un Savas dārgas asinis izlējis pie krusta koka.

Kāds ir tavs Pestītājs?

Viņš ir patiesīgs Dievs un Cilvēks.

Kāpēc Viņš ir Cilvēks?

Lai par cilvēku grēkiem ciestu un mirtu.

Kāpēc Viņš ir Dievs?

Lai pestīšana pilnīga un mūžīga būtu.

Kad dabūsim mēs Viņu redzēt?

Pastārā dienā, tad aties Viņš sodīt dzīvus un mirušus.

Kas ir grēks?

Viss tas ļaunums, kas pret Dievu un Viņa baušiem ir.

Kur tu tos grēkus esи ieņemis?

Citi man i piedzimti, citus es pats ar domām, vārdiem un darbiem esmu darījis.

Kas piedod grēkus?

Dievs Svētais Gars.

Kas ir Svētais Gars?

Svētas Gars ir mūsu svētadarītājs un iepriecinātājs.

Caur ko dara Viņš mūs svētus?

Caur Dieva Vārdu un tiem svētiem iestādījumiem.

Kur Viņš to dara?

Iekš tās kristīgās draudzības.

Kas ir kristīgā draudzība?

Tas ir jaūžu pulks, kuru starpā Dieva Vārds top taisni mācīt un svēti iestādījumi taisni top izdalīti.

Kas top iekš tās kristīgās draudzības mācītā?

Ka mums caur tās tīcību uz Kristus dārgu nopelnu būs taisniem un svētiem kļūt un ka mums no nāves būs piecelties un mūžīgu dzīvošanu dabūt.

Kas mums to svētu lūgšanu ir mācījis?

Jēzus Kristus, mūsu Pestītājs.

Kā Dievs ir mūsu Tēvs?

No lielas žēlastības caur Kristus nopelnu.

Kā topam mēs Dieva bērni?

Caur tīcību uz Kristu, mūsu Pestītāju.

Ko lūdzam mēs no Dieva?

Laicīgas un garīgas lietas un dāvanas.

Vai tad mums tik ļoti vajag Dievu pielūgt?

Zināms! Jo Dievs ir to mums cieti piekodinājis un mūsu vajadzība mūs uz to dzen.

Kā tad būs mums Dievu piel